

Naša župnija

Župnija sv. Marjete, Golo in Župnija sv. Martina, Ig

LETO XXIX • JULIJ 2019

ŠTEVILKA 6

Razveselil sem se, ko so mi rekli, na Ižansko podješ. Hitro sem spakiral, stopil in prišel med vas dragi župljani župnije Ig in Golo. Ker pa ima kaplanovanje zadnje čase kratek čas trajanja, ker: »žetev je velika, delavcev pa malo«, so odgovorni možje odločili: dovolj je bilo, župnik naj bo!

Dragi farani obeh župnij!

Dve leti sem bil med vami, v Gospodovem vinogradu na Ižanskem. Verjamem, da Gospod, ki me je poklical v duhovniško službo, dobro ve zakaj me je, takšnega kot sem, poslal ravno k vam. Najbrž je prav vam želel nekaj povedati po mojih omejenih in slabotnih besedah. Sam sem vse svoje delo sproti izročal Gospodu, s prošnjo

naj popravi, kar je bilo z moje strani nepopolnega, površnega, ali morda celo zgrešenega. Moja želja za vas je samo ena: da bi vedno bolj rasli v veri in ljubezni do Gospoda in svetnikov.

In da bi iz te črpali moč za odprto, dobronamerno in naklonjeno držo do drugih ljudi. Kajti le če smo v Bogu, v njegovi ljubezni, zmoremo videti preko tega, kar se pri ljudeh vidi na

zunaj. In tisto kar se nam pri drugih najhitreje pokaže, kar najlažje opazimo, je prav njihova nepopolnost, grehi, slabosti. Bog pa gleda preko tega in vidi naravnost v srce. Podobno kot mama in oče, če imata svoje otroke rada, znata gledati nanje pre-

mo na bližnjega z Božjim pogledom, da znamo opaziti pri drugem dobro, kar je pravzaprav bistvo človeka. Seveda pa se moramo tega Božjega pogleda vsak dan znova učiti. To se lahko zgodi samo, če gojimo osebni odnos z Bogom.

ko njihovih napak. Znata v njih opaziti, videti tudi in predvsem tisto, kar je v njih dobro in plemenito. Bog gleda v naše srce in pozna vse naše vzgibe. In tisto, kar je v nas najglobljega ni nikoli pokvarjeno, ker tam prebiva Bog. Hudobija, sovraštvo, sebičnost so bolj na površju človekovega duha. Kristjani pa smo poklicani, da gleda-

Ob koncu mojega bivanja med vami se želim Bogu in vam zahvaliti za vse dobro, ki je prisotno v vsakem izmed vas. Hvala predvsem tudi za izraze vaše podpore in naklonjenosti do mene kot duhovniku. Po vaših pozornostih sem prepoznaval, Božjo pozornost do mene. Na vsakega, ki mi je storil kaj dobrega sem v hvale-

žnosti klical Božjega blagoslova in ga bom klical tudi v teh dneh, ko bom pakiral svoje stvari. Tako veliko vsega lepega in dobrega se je nabralo v teh dveh letih, da bi bilo nemogoče naštevati. Hvala predvsem župniku za prijaznost, dobro voljo, gospodinji za jedi, ki jih je pripravljala z velikim veseljem in skrbjo, hvala za nesebično delo sosede Sabine in vsem, ki ste se s svojimi darovi kakorkoli angažirali pri liturgičnem in pastoralnem poslanstvu župnije. Hvala vsem, ki ste me skupaj z župnikom sprejemali na svojih domovih, za vaše gostoljubje, hvala za prijazne besede, za vaše spodbude in pohvale s katerimi ste mi dajali veselja. In predvsem hvala za vse, ki ste kadarkoli namenili kakšno molitev zame.

Največja podpora in spodbuda, ki ste mi jo kot duhovniku lahko dali pa je v tem, kolikor ste iz zakramentov Cerkve črpali moč za svoje vsakdanje življenje, za svojo rast v veri in ljubezni. Za naprej bi si želel, da bi vsak izmed vas odkril in še bolj cenil to bogastvo zakramentov, v katerih se moremo osebno srečevati s samim izvirom najglobljega duhovnega veselja in moči za vsakdanje odločitve za dobro. Predvsem bi si želel, da bi odkrili osvobajajočo moč zakramenta svete spovedi.

Verjamem, da bo to tudi župniku Janezu in mojemu nasledniku v največjo oporo in spodbudo pri njunem delu za Božje kraljestvo.

*Bog vas blagoslovi!
Simon Virant, kaplan*

POČITNICE IN VERA

Janez in Anže sta sošolca. Oba prihajata iz verne družine in zato sta skupaj obiskovala tudi verouk. Oba sta pridna učenca z lepimi ocenami v šoli in prav tako sta aktivno sodelovala pri urah verouka. Zadnja ura verouka je bila namenjena podelitvi spričeval in igranju nogometa. Katehet je učence spomnil, da v odnosu do Boga ni počitnic in naj poleti ne pozabijo na molitev.

Anže je ob prihodu domov veroučne zvezke odvrigel v kot, prav tako veroučno spričevalo, Janez je knjige

o veri previdno pospravil v predal in svojim staršem s ponosom pokazal spričevalo.

Vsako nedeljo je Janez obiskal Jezusa v cerkvi in vsak večer mu je posvetil nekaj minut, da se mu je zahvalil za dan, ki ga je preživel. Postal je animator in otrokom, mlajšim od sebe, pripovedoval zgodbe o Jezusovih čudežih in jim pomagal, da bi našli vero v sebi.

Anže nikoli ni obiskal svete maše, pravzaprav je popolnoma pozabil na Jezusa. Čas je preživeljal v družbi svojih

prijateljev, ki niso obiskovali verouka in vsakokrat, ko je beseda nanesa na vero, je Anže prav tako kot njegovi prijatelji zbijal šale o ljudeh, ki obiskujejo cerkev in verjamejo v Boga. Nekega večera ko je Janez utrujen

odhajal domov, je pred cerkvijo srečal Anžeta. Anže je bil v družbi svojih prijateljev in se je naredil, kot da ga ne pozna. Janeza je njegovo dejanje potrlo in zato je vsako jutro prosil Boga, naj njegovemu prijatelju Anžetu po-

maga, da bi našel prijatelje, ki bi ga bolj cenili. Jeseni sta se ponovno srečala v šolskih klopek in nekega dne je Janez na stranišču našel objokanega Anžeta. Anže mu je v trenutku stiske zaupal, da je njegov oče hudo bolan in da mu zdravniki ne morejo več pomagati. Janez je Anžeta povabil na večerna druženja mladih z Jezusom, po nekaj minutah prepričevanja je Anže pristal, da pride pogledat.

Čez pol leta, je Anžetov oče umrl, Anže je tolažbo in uteho našel v mo-

litvi in svojih novih prijateljih. Vsako nedeljo je odšel k sveti maši, kjer je našel čas za pogovor z Jezusom, ki mu je v trenutkih izgube in stiske stal ob strani.

Boš tudi ti čez poletje pozabil na Jezusa tako kot Anže, ali boš izbral Janezovo pot, ki je s svojim zaupanjem v svojega prijatelja Jezusa uspel pomagati sošolcu v stiski? Jezus nikoli ne pozabi na nas, potrudimo se, da tudi mi ne bomo pozabili nanj.

Anka Grmek

BOG NE GRE NIKOLI NA POČITNICE

Sem na morju in gledam na plaži srečne mlade družine. Očetje se ukvarjajo z malčki, mamice počivajo, nekateri hodijo in se pogovarjajo ob sladoledu. Spet tukaj oče in sin brcata žogo, večje družine igrajo badminton in odbojko. Vse je sproščeno, mirno. In zdi se, da je tukaj Bog zelo prisoten. Prisoten je v ljubečem in spoštljivem ozračju, ki vlada med ljudmi na dopustu.

Indijanci pravijo, da je skupno kosilo posebno posvečen čas. In strinjam se z njimi. Ko na dopustu sede skupaj cela družina h kosilu, je to nekaj lepega, saj čez leto je to bolj redko ali samo ob nedeljah.

Nekatere starejše gospe posedajo ob obali. Mogoče iščejo izkušnjo Boga, saj moderen kristjan zelo hrepeni po izkušnji doživeti Boga, ne

samo verjeti besedam, ki so v Svetem pismu. Išoč Boga hodijo na odljudena obrežja in tam uživajo v samoti. Želijo si mističnih doživetij. Nekateri iščejo Boga v naravi, vsak doživlja počitnice po svoje. Pomembno je, da nismo objestni, da spoštujemo ljudi okoli sebe, spoštujemo okolje, kjer počitnikujemo.

Na počitnicah se naužijemo svežega zraka in sonca ter si osvežimo telo in duha. V gorah pa sploh, ko hodimo, ko izdihamo vse, kar nas teži in se naše telo napolni s svežim gorskim zrakom, ko premagamo napor vzpona, smo srečni. Na počitnicah tako lahko osnujemo nove načrte za delo in do izraza pride Sveti Duh, ki poživlja in navdihuje, saj smo polni novih zamisli.

Sonja Dolinšek

OSEBA TA MESEC – IVAN KREBS

Na našo župnijsko cerkev smo lahko ponosni. Obnovljena je bila njena notranjščina, pa tudi okolica je lepo vzdrževana. Trata okoli nje zahteva skrbno roko, da jo večkrat pokosi, živa meja tudi. Za vse to rad poskrbi gospod Ivan Krebs s Sarskega. Na njegov predlog so bile pred nekaj leti posajene ciprese. Ta drevesa hitro rastejo in tako je nastala lepa pregrada med cerkveno trato in cesto v bližini šole, kjer učenci izstopajo in vstopajo v šolske avtobuse. Žal učenci niso ekološko osveščeni in medtem, ko čakajo na avtobus in sedijo na klopcih

ob cesti, mečejo papirnate vrečke in steklenice, skratka vse kar ostane od njihove malice v to lepo živo mejo. Malo bolj v njeno notranjost, da se ne bi videlo že na prvi pogled. In kdo te odpadke potem odstrani in vrže na pravo mesto v zabojnike za smeti? Gospod Ivan.

Gospod Ivan prihaja s Kozjanskega. Doma je bil v Gubnem, v župniji Pilštajn (pošta Lesično). V Pilštajnu je imel novo mašo salezijanski duhovnik g. Turk, s katerim se je Ivan spet srečal na Igu. Ivanova otroška leta in mladost so bila težka. Očeta sploh ni poznal, oziroma se ga ne spominja,

saj je oče umrl, ko je bil Ivan star štiri mesece, tako kot njegova sestra dvojčica. Mati je imela še druge otroke in

je s težavo skrbela za vso družino. Kot vdova se je namreč poročila s starejšim vdovcem in tudi ta je kmalu umrl.

Na vprašanje, kdo je poleg kateheta posredoval malemu Ivanu vero, je ta povedal, da sta bili to njegova teta in njegova botra. Predvsem botra mu je s svojim življenjem dala zgled, kako naj živi kot kristjan.

Kozjansko je moral Ivan kmalu zapustiti, saj tam ni bilo možnosti za zaposlitev. Po poroki sta z ženo sicer v domačem kraju postavila hišo, a nista mogla bivati v njej, ker nista imela zaposlitve. Hišo sta prodala in šla v Ljubljano. Tu sta se vključila v

župnijo na Viču, kjer sta stanovala v najemniških stanovanjih. Ivan se je priučil za delo v vrtnariji in kasneje v podjetju Rast. In tako je dočakal upokojitev. Zdaj Krebsovi že dvajset let živijo na Sarskem, kjer so si postavili svojo hišo. Gospod Ivan pa še vedno rad opravlja nekdanje delo. Ko je nekoč šel mimo ižanske cerkve in videl, kako se takratni župnik sam „muči“ s kosilnico, mu ga je bilo žal. Tam doma so imeli veliko spoštovanje do duhovnikov in njihovega dela in so jih vedno ogovarjali z „gospod župnik“. In ponudil se je, da bo sam prevzel to delo. Dotaknila se ga je pridiga, ko je pridigar govoril, da moramo vedno zbrano in s srcem moliti, ne pa kar zadremati med molitvijo. Mogoče sam ne zna dobro moliti. Bo prevzel v ta namen pomoč gospodu župniku.

Ivan je večkrat poromal na kako božjo pot. Nekajkrat je bil na Brezjah, tudi peš je že šel tja. Tudi v Medžugorje gre rad. In na eno teh romanj ga veže prav poseben spomin. V cerkvi pri maši gospod Ivan vedno stoji, nikoli se ne usede. Tako je bilo tudi v Medžugorju, kjer je maša na prostem zvečer trajala zelo dolgo. Zanimivo, zdržal je, in od takrat dalje ga nikoli več ni bolet hrbet, prej pa je imel težave s hrbtenico. Hvala Bogu, od takrat dalje ni bilo treba vzeti nobene protibolečinske tablete več.

Ko se je Ivan priselil na Sarsko, je

bila tamkajšnja podružnična cerkev v slabem stanju. Dal je pobudo, da bi jo obnovili in speljali do cerkve cesto. Gospod Pozdrec je bil takoj za to in

s pomočjo tamkajšnjih prebivalcev se je začel načrt uredničevati. Tako nas ta mala cerkvica za žegnanje sprejme vsa lepa, znotraj vsa v cvetju, urejena pa je tudi njena okolica, za katero skrbi Ivan. In prav rad prisluhne znanim cerkvenim pesmim, ki takrat zadoni-jo s kora.

Gospod Ivan z velikim spoštovanjem prejema sveto obhajilo in dobro pripravljen nanj. Noče prejemati ta zakrament le zato, da bi to počel iz navade, k spovedi pa bi nikoli ne šel. In mislim, da ima kar prav. Vero je treba živeti in imeti spoštljiv odnos tudi do zakramentov.

Hvala, gospod Ivan za vaš vzgled, za vse dobro, ki ga storite naši župniji in predvsem Bogu v čast!

Pogovarjala se je Mira Gantar

HVALA, KER SI

Iz tednika Družina, dne 16. 6. 2019

Draga katehistinja,
zdi se nama, da ob koncu veroučnega leta ne dobiš dovolj zahval za to, da si vsak teden odtrgaš del svo-

jo kakšno svojo pot ... Hvala, ker si v svojem odnosu do njih materinska in spontana; ker jim več kot enkrat pričuješ o stvareh, ki jih je Bog že storil zate (oni pa tebi o svojih pogruntavščinah).

jega časa in prihiš k našim otrokom.

Mali (in malo večji) otroci Boga še vedno poznajo precej iz prve roke – bolj kot mi ta stari, zato jih verjetno zelo pomiri, ker tudi od tebe zvejo, da jih ima Bog super rad, da z njimi počne celo vse otroške nedolžne »neumnosti«, obenem pa z vso močjo teče za njimi, ko zaprepadeni zgreši-

Hvala ti, ker ob stran postavljaš veroučne učbenike, delovne zvezke, ocene in spričevala ter v središče postavljaš življenje. Kako krasno je, da z otroki ne recitirate molitvic in zapovedi (teh se naučijo mimogrede), ampak se pogovarjate o Bogu in življenju, uprizarjate prizore iz Svetega pisma (otroci so čisto navdušeni!) in

večkrat tako zavzeto prepevate, da imamo potem koncert še doma. In – to se nama zdi najpomembneje – otroci so se od tebe naučili, da si Bog za nas želi, da postanemo svobodni.

Hvala, ker si v svoji želji po ozna-

njevanju in pričevanju svobodna tudi ti (in nisi le »tršica«), zato se nama z možem ni treba vsak teden znova ukvarjati s tem, kako otroke na silo zvleči k verouku (saj sami komaj čakajo, da gredo) ali poslušati podobnih izjav, kot jih od svoje hčere poslušava svakinja: »Še par let zdržim,

pa bo končno konec tega butastega verouka.« Super je tudi, da si verouk priljubila tudi otrokom, ki doma skoraj ne slišijo o veri, saj drugače ne

bi mogli nikjer slišati o Bogu ljubezni.

Veva, da nisi popolna, da kdaj tudi povzdigneš glas, koga spregledaš in prehitro reagiraš (pa saj mi starši tudi). Hvala, ker pred otroki spregovoriš tudi o svojih spodrslih in ker

tudi njim dopustiš, da so nepopolni: tečni, nagajivi, razigrani, raztreseni, a vseeno ljubljani. Iz srca hvala.

Nataša in Borut

SVETO REŠNJE TELO

Praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi ali bolj domač izraz Telovo je eden večjih praznikov v katoliški cerkvi, zato je tudi zapovedan. V središču je sv. evharistija, ki je središče krščanske vere.

To je dan, ko obhajamo Jezusovo navzočnost v zakramentu sv. Rešnjega Telesa in Krvi. Praznik lepo opiše in izpove občutje čudenja v evharistični pesmi, ki jo cerkveni pevci zapojejo ta dan:

*Praznika svetega danes radujmo se,
iz srca vnetega Bogu naj hvala gre.
Staro preide naj, novo vse bodi zdaj:
srca, misli in dela vsa.*

*Danes praznujemo zadnje noči spomin,
si predočujemo, ko je sam Božji Sin
svoje učence zbral, jagnje jim jesti dal,
stari zakon izpolnjeval.*

*Njim, ki slabotni so, Rešnje telo deli,
njim, ki otožni so, daje predrago kri;
kelih jim izroči in jim ljubeč veli:
bratje, pijte iz njega vsi.*

*Novo daritev je Jezus takrat nam dal,
v službo je mašnike izmed ljudi odbral:
ti naj ga uživajo, drugim oznanjajo,
vernim srcem prinašajo.*

*Angelski kruh odslej hrana človeku je,
zdaj so dopolnjene davne podobe vse.
O čudoviti dar, Stvarnika uživa stvar,
hlapec bliža Gospodu se.*

Praznik nima stalnega datuma, saj je določen glede na praznik Velike noči in ga obhajamo v četrtek drugi teden po binškošnem prazniku, letos 20. junija.

Na ta dan so v navadi procesije s katerimi verniki tudi navzven pokažemo svojo vero. V procesiji se kaže velika zunanja slovesnost, ki jo ima ta praznik v katoliški Cerkvi. Dolgo časa je bila v krščanskem svetu telovska

procesija edina procesija. Ko so se procesije vile po poljih in travnikih, so ljudje prosili za blagoslov polja. Tako je tudi danes. Procesije na ta praznik so čistilne in hkrati tudi prošnje.

V procesijah duhovnik nosi Najsvetejše - monštranco v kateri je shranjena posvečena hostija, navzoč je Jezus, srečujemo se z darom Božje ljubezni, srečujemo se z Jezusovim trpljenjem in križem, pa tudi z njegovim vstajenjem.

Tako kot je ponekod v navadi je tudi na Igu domači kaplan Simon v

procesiji ponesel Najsvetejše iz cerkve po cesti proti lški Loki. Za praznik so bili ob poti začasno postavljeni trije oltarčki, moške pa so dan pred praznikom na prostoru za oltarčke in ob župnijski cerkvi postavili zelenje – breze. Procesija z Najsvetejšim se je ustavljala ob oltarčkih, kjer so pevci starejšega cerkvenega zbora in otroci otroškega zbora peli, duhovnik pa prebral odlomke evangelijev.

Letošnjega sprevoda so se udeležili tudi predstavniki domačih gasilcev s praporom, zgledno pa so se procesije udeležile družine s prvoobhajanci, ki so poleg ostalih otrok

trosili cvetje ne samo ob oltarčkih, ampak tudi po poti po kateri je potekala procesija. Posebnost letošnje procesije je bila, da sta bila nosilca malih bander očeta letošnjih prvoobhajancev.

Na Igu z veseljem in ponosom ohranjamo zunanjo podobo praznika - tradicijo procesije ki se z molitvijo vije po poti med polji. Pod vso zunanjo podobo pa je v faranih občutek globokega pomena praznika, da slovesno razglasimo vero v resnično božjo prisotnost v podobi posvečene hostije in vina.

Andreja.

MISLI OB PRIDIGI NA PRAZNIK SVETEGA REŠNJEGA TELESA

Zapovedan praznik Rešnjega telesa obhajamo nekako 60 dni po veliki noči, na četrtek po nedelji Svete Trojice, ki je teden dni po binkoštih.

Na veliki četrtek je Jezus postavil sveto evharistijo, zakrament svojega Telesa in Krvi. V tem zakramentu je trajno navzoč med nami. Zato ga častimo, molimo in iz Njega tudi živimo.

Spominjam se mojih srednješolskih let. Nekdo bi rekel: nimam časa za mašo. Mladi pa smo takrat razmišljali, da imamo toliko dela, da moramo k maši. Kaj pomaga, če se trudimo in trudimo, če nimamo blagoslova. Zato smo se v času, ko ni bilo mobilnih telefonov in interneta dogovorili, da se vsak večer dobimo pri sveti maši. Po maši pa bo čas za klepet in dogovor o skupnih mladinskih srečanjih... In tako je bilo. Bili smo in smo še vedno povezani med seboj. Spominjam se, da sem imel še toliko dela za šolo, učenja...

Ampak vzel sem si čas za mašo. Po maši mi je delo vedno lepo steklo in

ni trpel počitek... Vse se je naredilo, ko je bil čas tudi za Boga.

In tega izkustva želim tudi vsem bralcem Naše župnije. Radi pridimo k sveti maši. Jezus se daruje za nas in nas čaka, da si vzamemo čas zanj.

žpk.

PRVO ŽUPNIJSKO KOLESARJENJE

Na praznik dneva državnosti, 25.6.2019, smo bili župljani župnije Golo povabljeni na prvo župnijsko kolesarjenje. Skupaj nas je kolesarilo 22. Najmlajši kolesar je imel 9 let, najstarejši 62. Kolesarili smo v naši bližnji okolici, po Dobropoljski in Struški dolini. Pet nas je proti Predstrugam, kjer je bilo izhodišče izleta za vse, kole-

la. Pot smo nadaljevali skozi Podgoro proti Kompoljam, kjer nam je ključar g. Tomšič prijazno razkazal in na kratko opisal cerkev sv. Vida. Po prejemu blagoslova, ki nam ga je vsem skupaj podelil g. kaplan Simon Virant, smo odkolesarili naprej v Struško dolino. Krajši del poti so nekateri kolesarili po »lepši« poti drugi pa po bolj »močna-

sarilo že od doma. Skupna pot nas je sprva vodila po makadamskih in travniških poteh, nekaj pa tudi po asfaltu. V Podpeči smo si ogledali začetni del Podpeške jame, kjer nas je obdal prijeten hlad in malo manj prijetna tema. Za zdaj je to največja jama na Dolenjskem, katere načrt je že l. 1683 narisal J.V. Valvasor. Nad jamo smo lahko videli cerkev sv. Martina, nekoč pa naj bi na istem mestu stala grajska kape-

ti«. Otroci so seveda izkoristili vsako lužo, da zarežejo vanjo. Nekateri so s kolesi preizkusili tudi mehko bлатo. A pomembno je, da je to zvalo veselje in smeh na obraze. V vasi Pri Cerkvi – Struge, kjer smo se obrnili nazaj proti izhodišču smo si ogledali tako notranjost kot tudi zunanost cerkve sv. Avguština. Leta 1933 je ob veliki poplavi v tej cerkvi voda segala do tabernaklja v glavnem oltarju. Vla-

ga tako ni prizanesla niti notranjim poslikavam Toneta Kralja z l. 1927. Na zunanji steni je še vidna freska sv. Krištofa in nagrobna plošča Jere Prešeren (Francetove tete). Po ogledu je tudi toplota že narekovala, da se vsaj malo osvežimo s sladoledom in to pri lipencih (prebivalci vasi Lipa). Od tod smo se vračali po asfaltni cesti nazaj in se v Vidmu, nasproti župnijske cerkve sv. Križa, še malo poskrili v sencah krošnj dreves. Zadnja vas predno smo prispeli na izhodišče, se imenuje enako kot pot po kateri smo prišli do nje. Torej Cesta. Je najstarejša dobropoljska vas, omenjena že l.

1141. Skoznjo naj bi potekala rimska cesta iz Ivančne Gorice v smeri Trsta in Ogleja. Večina je prevozila prijetnih 26 km in v dobrih 3 urah zaključila kolesarski izlet. Komur to ni bilo dovolj je pot lahko podaljšal še do doma in tako prevozil 70 km oz. 85 km. Ker pa smo se dopoldne tako lepo imeli smo s piknikom obogatili še popoldan na Golem. Kar smo začeli s 1. župnijskim kolesarjenjem, glede na odzive kar kliče, da bo naslednje leto 2. župnijsko kolesarjenje. Načrte zanj smo že skovali, zato vabljeni, da se naslednje leto vidimo še v večjem številu.

jš

ZAHVALA DOBROTNIKOM KARITAS

Ob pogrebu pokojnega Franca Viranta z Iga, so svoj dar namenili za potrebe Župnijske karitas Iga, Janez Kastelic iz Staj, družina Šteblaj z Iga, Novak Dragica z družino, Cirila Virant z družino in družina Hafnar iz Vodice. Vsem dobrotnikom iskrena hvala in Bog plačaj.

Iskrena hvala tudi vsem dobrotnikom, ki pomagata s svojimi darovi in podpirate naše delo ter pomagata lajšati stiske ljudem.

Župnijska karitas Iga

Župnijska Karitas Iga ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča, Troštova 12, Iga.

Transakcijski račun Župnijske karitas Iga, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

ŽUPNIJIV ZADNJEM MESECU

Od zadnje objave se je od nas poslovili s cerkvenim pogrebom:

Franc Virant, rojen 2.9.1935 na Igu, bival je na Zabrvu 47 na Igu. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za cerkev, za Karitas in za svete maše: hčerka, sin, Mimi in Tončka Cankar, Zabrv 23, Janez Kastelic, Staje, sestra Mihaela, družina Šteblaj, Kramarjeva 1, Iga, družina Hafnar, Vodice, Novak Dragica z družino, družina Virant, Govekarjeva Iga, družina Uršič Tone iz Iške Loke in nečakinja.

V občestvo Božjih otrok smo s krstom sprejeli naslednje župljane:

Luka Kristan, sin Uroša Kristana in Nine Lešek, starši bivajo na Zagorici 9, na Igu

Brina Kocjan, hči Anžeta Kocjana in Mance Novak, starši bivajo v Stajah 13,

Maj in Ema Kovač, sin in hčerka Miha Kovača in Tine Petan, starši bivajo na Barjanski ulici 44 na Igu,

Matej Kavčič, sin Jerneja Kavčiča in Pavline Debeljak, starši bivajo v Iški vasi 11,

Nik Modic, sin Roka in Saše rojene Kozin, starši bivajo v Iški Loki 42a,

Eva Štamcar, hči Aleša Štamcarja in Sonje Petrovčič, starši bivajo Pri mostiščarjih 18, na Igu.

Z dovoljenjem župnije Lipoglav smo na Igu krstili tudi Luka Pavriča, sin Roka Pavriča in Anje Zalar, ki bivajo na Lipoglavu.

Staršem čestitamo za odločitev, da so sprejeli otroke. Občestvo župnije pa se veseli, saj smo s krstom sprejeli medse nove župljane, ki so prihodnost vere in življenja iz nje.

DVA ODPRTA PROJEKTA

V župniji Ig so cerkve lepo obnovljene, razen cerkve svetega Jurija, ki je v ruševinah in cerkve svetega Nikolaja na Visokem, ki potrebuje statično ojačitev in obnovo fresk.

Cerkev na Kremenici pa potrebuje zamenjavo strehe. Sedanji strešniki so dotrajani in vsi po vrsti pokajo. Ko želimo zamenjati počenega, se poškodujejo trije drugi. Zato se dogovarjamo s podjetjem Žagar T. d.o.o. iz lške vasi za zamenjavo kritine. Predračun za obnovo znaša okoli 14.000€. Hvala vsem, ki darujete za novo streho.

V župniji Golo pa že dalj časa razmišljamo o zamenjavi klopi v cerkvi.

Sedanje so dotrajane. Tla pod klopni je tako dotrajana, da je že na več mestih prišlo do predrtja. Pod je bil na teh krajih popravljen z začasnimi deskami, da se ob uporabi nebi kdo poškodoval. Pridobili smo več ponudb in se odločili za mizarja Petra Kavčiča iz Šentjošta nad Horjulom. Predračun za masivne hrastove klopi znaša okoli 18.000€. Nove klopi bodo tapcirane in nekaj centimetrov širše, da bodo tudi zaradi tega udobnejše.

Nekaj denarja že imamo prihranjenega. Nekaj pa ga še zbiramo. Vse zato vabimo, da podprete naš projekt.

DOGODKI IN NEKATERI GODOVI PRED NAMI

ORATORIJ NA RAKOVNIKU

Vsako leto na Rakovniku poteka celomesečni oratorij. Ta bo potekal tudi letos in sicer od 1. do 26. julija, vsak dan od 9h do 16h. Več o tem oratoriju, na katerega se lahko prijavijo vsi otroci, dobite na spletni strani:

<https://rakovnik.si/oratorij/>

3. julij: Sv. Tomaž, apostol

4. julij: Sv. Urh, zavetnik cerkve na Kremenici. Sveta maša ob 18h na Kremenici. Vaši darovi bodo namenjeni za obnovo in zamenjavo strehe na cerkvi na Kremenici. Če-

trtek pred prvim petkom je posebej namenjen molitvi za duhovne poklice.

5. julij: Sv. Ciril in Metod, prvi petek: dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer bo od 18.30 molitev pred Najsvetejšim in posvetitev Jezusovemu srcu.

6. julij: Sv. Marija Goretti, prva sobota v mesecu. Od 7.30 molitev premišljevalnega rožnega venca pred Najsvetejšim in posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu.

Pobožnost na Kureščku bo ob 10h vodil zlatomašnik, naš nekdanji žu-

pnik Jože Pozdrec.

- 7. julij:** 14. nedelja med letom, izseljenska nedelja
- 11. julij:** Sv. Benedikt in Olga Kijevska
- 12. julij:** Sv. Mohor in Fortunat, zavetnika cerkve v Mateni. Maša bo tam ob 18h.
- 14. julij:** 15. nedelja med letom in žegnanje v Mateni. Maša ob 11h.
- 16. julij:** Karmelska Mati Božja
- 20. julij:** Marjeta Antiohijska, zavetnica cerkve na Golem.
- 21. julij:** Žegnanje na Golem s sveto mašo ob 9.30. Mašo bo daroval kaplan Simon Virant, kar bo tudi poslovilna maša kaplana, ki odhaja na samostojno župnijo.
- 21. julij:** 16. nedelja med letom, Krištofova nedelja. Ta dan bo priložnost, da v zahvalo za srečno prevožene kilometre darujemo za MIVO. Misijska vozniška akcija podpira naše misijonarje z avtomobili in drugimi tehničnimi sredstvi.

25.

julij: Sv. Jakob Starejši

- 26. julij:** Sv. Joahim in Ana
- 28. julij:** 17. nedelja med letom: pri maši ob 10h se bo poslovil od nas kaplan Simon Virant.

29. julij: Sv. Marta

31. julij: Sv. Ignacij Lojolski. Ta dan je tradicionalna maša na Dobravici ob 18h, saj je stranski oltar posvečen temu ustanovitelju jezuitskega reda.

1. avgust: četrtek pred prvim petkom je namenjen molitvi za duhovne poklice.

2. avgust: Porcijunkula: obletnica posvetitve cerkve Marije Angelske v Assisiju. Slovesen praznik vseh Frančiškovskih redov. Prvi petek v mesecu. Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer ob 18.30 molimo pred Najsvetejšim in se posvetimo Jezusovemu srcu.

3. avgust: prva sobota v mesecu. Od 7.30 zjutraj molimo pred Najsvetejšim premišljevalni rožni venec in obnovimo posvetitev Marijine-mu Brezmadežnemu srcu. Mašo bo vodil novomašnik, naš novi kaplan.

4. avgust: Sv. Janez Vianej, zavetnik župnikov

5. avgust: Marija snežna, svete maše v gorskih Marijinih cerkvah.

6. avgust: praznik Jezusove spremenitve na gori

10. avgust: Sv. Lovrenc. Sveta maša ob 18h na Sarskem.

11. avgust: 19. nedelja med letom in god sv. Klare.

- 14. avgust:** Sv. Maksimiljan Kolbe, mučenec
- 15. avgust:** zapovedan praznik Marijinega vnebovzetja. Svete maše bodo ta dan po nedeljskem razporedu.
- 16. avgust:** Sv. Rok, sveta maša na Kremenici ob 18h
- 18. avgust:** 20. nedelja med letom. Žegnanje na Visokem. sveta maša ob 11h na Visokem.

- 19. do 24. avgust:** Oratorij na Igu. Otroci vabljeni, da se nam pridružite.

Vabilo naših animatorjev:

ORATORIJ 2019 - IMAŠ MOČ!

Dragi otroci! Še vedno je čas, da se prijavite na oratorij, ki bo od 19.-25 avgusta. Letošnji junak oratorija bo Peter Klepec. Peter je preprosti pastirček iz vasi Osilnica, ki mu drugi pastirčki nagajajo. Nekega dne mu skrijejo ovco in Peter prosi Boga za moč. Bog mu res podari veliko moč. A to je komaj začetek zgodbe. Kako bo Peter izkoristil svojo moč? Pridruži se nam na oratoriju in boš vse izvedel. Animatorji se že s polno paro pripravljamo. Prijavnice lahko dobite na spletni strani župnije ali v župnišču, kamor jih lahko tudi oddate.

Se vidimo! - Animatorji

- 22. avgust:** Devica Marija Kraljica – Marijino kronanje.
- 24. avgust:** Jernej (Natanael), apostol
- 25. avgust:** 21. nedelja med letom. Ludvik, kralj: zadnja nedelja v avgustu je žegnanje na Kureščku. To je obletnica posvetitve nove cerkve na tem milostnem kraju. Sveto mašo ob 16h bo na Kureščku vodil beograjski nadškof msgr. Stanislav Hočevar.
- 27. avgust:** Sv. Monika, mati svetega Avguština
- 28. avgust:** Sv. Avguštin, škof in Cerkevni učitelj
- 29. avgust:** Mučeništvo Janeza Krstnika ali Janez brez glave
- 1. september:** Angelska nedelja in žegnanje v lški. Sveta maša ob 11h.
- 8. september:** Katehetska nedelja.
- 15. september:** Župnijski dan na Igu. Sveta maša za vse župljane ob 10h v cerkvi na Igu. Po maši druženje in skupno kosilo za vse župljane v šotoru lžanskega sejma. Pod šotorom program in nastop domačinov ter ansambla harmonik Simona Bučarja. Sklep ob 15h v cerkvi s predstavitevijo filma o blaženem Alojziju Grozdetu s filmsko ekipo Siposh. Že sedaj si rezervirajte čas za skupno druženje in za ustvarjanje skupnosti vseh, ki dobro v srcu mislimo. Tudi župljani Golega dobrodošli na Igu 15. septembra.

ZAHVALA

Hvala vsem katehistom in katehistinjam za opravljeno delo v tem katehetskem letu. Hvala vsem staršem za podporo in razumevanju za skupno delo v dobro otrok.

Ob koncu veroučnega leta smo podelili priznanja in zahvale. Hvala Martinovim animatrojem za podporo

in zakoncema Merzel pa vsestransko podporo in pomoč.

Hvala gostilni Čot, ki je za vse otroke poklonila sladoled in kornete. Sladoled je bil zares izvrsten in je še kako teknil. Bog povrni našim gostincem iz Pijave Gorice, ki so pripravljene pri-skočiti na pomoč ob takih dogodkih.

ZAHVALA KAPLANU SIMONU

Pred dvema letoma je prišel med nas kaplan Simon in se kmalu vživel v naših župnijah. Domač je bil že s tem, ker je po priimku blizu mnogim, ki se na lžanskem pišejo Virant.

Z veseljem se je vključil v vsako skupino v župniji. Žrtvoval se je za mlade in stare, bil je potrpežljiv pri verouku. Rad je molil in je bil pravi blagoslov za župnijo.

Simon, dobro je, da si!

Naj te Bog blagoslovi na tvoji nadaljnji duhovniški poti.

Simon je od gospoda nadškofa dobil dekret in s 1. avgustom nastopi službo župnika na Blokah in soupravitelja župnij Sveta Trojica nad Cerknico in Sveti Vid nad Cerknico. Tako bo prevzel skrb kar za 3 župnije.

Hvala ti Simon za vse tvoje delo. Naj te v vsem spremlja Božji blagoslov. Tvoji farani z Iga in Golega pa se te bomo radi spominjali v molitvah. Vedno dobrodošel nazaj med nas.

Za novega kaplana za župniji Ig

in Golo pa prihaja med nas eden od novomašnikov. Molimo zanj in ga z

veseljem sprejmimo, da bo njegovo delo med nami vsem v blagoslov.

Nekateri gredo daleč na novo mašo za novomašni blagoslov. Pri nas bo pa vsak dan vse prvo leto novomašni blagoslov in spodbuda za nove duhovne poklice.

Neka gospa me je vprašala, kako to, da Simon odhaja od nas. Vedeti moramo, da je to redna pot škofijskega duhovnika. Pri nas je bil dve

leti in tako skupaj s svojimi sošolci po 3h letih postajajo župniki. Naj vse spremlja Božji blagoslov in priprošnja Nebeške Matere Marije.

LETOŠNJI NOVOMAŠNIKI

Letos bo na praznik apostolov Petra in Pavla posvečenih 6 novomašnikov. Mašniško posvečenje v Ljubljani bo ob 9. uri. Novomašniki so:

Tadej Ložar, rojen 19.7.1994, iz župnije Dol pri Ljubljani, nova maša bo 7. julija ob 10. uri, v Dolu.

Rok Pogačnik, rojen 27.6.1993 iz župnije Radovljica. Nova maša bo 30. junija ob 14. uri v Radovljici.

Gregor Bregar, rojen 4.4.1983, iz župnije Šentvid nad Ljubljano. Nova maša bo 30. junija ob 10. uri

Vito Urbanija, rojen 4.6.1994 iz župnije Moravče. Nova maša bo 7. julija ob 10. uri.

V Mariboru bosta posvečena ob 10. uri:

Sebastijan Tišler, rojen 24.12.1978 iz župnije Maribor – Tezno. Nova maša bo 7. julija ob 10. uri in

Primož Lorbek, rojen 28.8.1990, iz župnije Zavrč. Nova maša bo 30. junija ob 10. uri.

Novomašnike priporočamo v molitev.

Eden od njih bo naš prihodnji kaplan.

žpk.

Župnija sv. Martina, Ig in Župnija sv. Marjete, Golo
Troštova 12, 1292 Ig, telefon 01/420 2550
zupnija.ig@rkc.si zupnija.golo@rkc.si
zupnija-ig.rkc.si zupnija-golo.rkc.si

